

Elias'Ride 6 september 2014 Tim Haesevoets,

Zaterdag nog eens een ritje gedaan in de Ardennen....Elias ride. Goed voor 234km en net geen 6000hm.

Deze stond nog op mijn lijst van te rijden dit jaar. Ik had enkel een dag nodig met deftig weer en waarbij de zon lang genoeg scheen. Het was nu dus de moment.

Qua voorbereiding had ik niks speciaals gedaan, enkel twee weken geleden deze op de agenda gezet en beginnen focussen. Fysiek zou het moeten kunnen na een Transalp en wat rustige weken. Mentaal zou het pas een uitdaging worden. De wijzer rond gans alleen op de wereld, alleen met mijn fiets, wat eten en drinken.

Zaterdag om 7u gestart in Gomzé, op de koersfiets met 34-27 als kleinste verzet. Normaal zou dat klein genoeg moeten zijn want normaal heb ik die kleinste nooit nodig.

Het begin liep mooi en rustig, goed om op te warmen. Bij de eerste klim werd al wel meteen de toon gezet voor wat me deze dag te wachten stond. Het weer was ideaal, wat bewolking en niet te warm met 20gr.

Ik had lang getwijfeld over welke fiets ik zou nemen. Ik had veel gelezen over slechte wegen rond Verviers maar had toch voor het risico gekozen, de koersfiets. Had ik er spijt van? Zeer zeker niet. Verschillende klimmetjes waren afgelopen week voorzien van nieuw asfalt.

Het begin verliep eigenlijk vrij vlot, wel steil maar goed te doen allemaal. Normaal had ik mijn kleinste verzet nooit nodig maar vandaag nam ik het vaak om me niet nu al in de vernieling te rijden. Tot aan Ferme Libert had ik nog geen trap teveel gegeven, goed gegeten en gedronken. Hier zou het pas echt beginnen. Namen als Stockeu en Wanne, Thier de Coe en Rosier kent iedereen. Maar alles wat daar tussen ligt en niemand kent deed wel het meest zeer. Tussen Wanneraal en Wanne lagen drie korte stukjes off-road. Al deze drie mooi kunnen doorfietsen zonder lek te rijden.

Iets nadat ik de Wanne en enkele andere kuitbijters had bedwongen stond er een bevoorrading van de Sun Parks mtb rit. Bij deze vriendelijke mensen mijn bidons weer gevuld en een stukje gegeten. Ze vershoten wel toen ik zei wat ik aan het rijden was, zo helemaal alleen. Er zijn er die nog veel gekker zijn zei ik....

Van hieruit ging het richting Coe, over enkele wreed steile bulten waar ik nu mijn kleinste verzet wel degelijk uit noodzaak moest schakelen. Vanuit Stavelot ging het dan richting Spa via een vrij makkelijke klim rond Haute Levee en de Rosier. Afdaling naar Spa was meer dan welgekomen want het stuk tussen Malmedy en Spa deed zijn werk, slopingswerk. Vanuit Spa liep het traject verder richting Remouchamps over de Vequee en andere stevige klimmen.

Richting Aywaille was ik blij dat ik in Niaster stond zonder de bekendere en volgens mij lastigere kant van de helling te nemen. Nu richting Remouchamps voor twee klimmen waaronder een zéér steile om zo naar de top van de Redoute te klefferen.

Nu zat het zwaarste erop. Nog één klim te doen. Deze was eigenlijk niet echt meer klimmen maar een hellende weg. Nu afdalen richting Gomzé om deze rit na 10u55 rijtijd en 11u25 totaal te eindigen.

Het was een zware dag, maar wel plezant. Moe maar voldaan voor de tweede keer dit jaar een fritteke gaan uithalen in de frituur.

Om zeker te zijn van een route indien mijn gps met lege batterij zou vallen had ik een reservetoestel mee. Niet nodig gehad. Een Edge 705 batterij gaat dus zeker 11u30 mee.

Zeer mooie rit, zwaar maar niet ondoenbaar mits goede indeling en zelfkennis. Eigenlijk zeer goede weg vond ik, in het Hageland liggen slechtere stroken. Alles op de gps-track ook goed aangeduid, top dus.

Onderweg naar huis dacht ik aan Elias, die zou in de Dolomieten deze rit 2x na elkaar doen met nog meer hm's: respect